

סוף המ'י בצע: חנוך ו'יהודית לנגד, אם הכלה והאי'ש שבא להצטלם

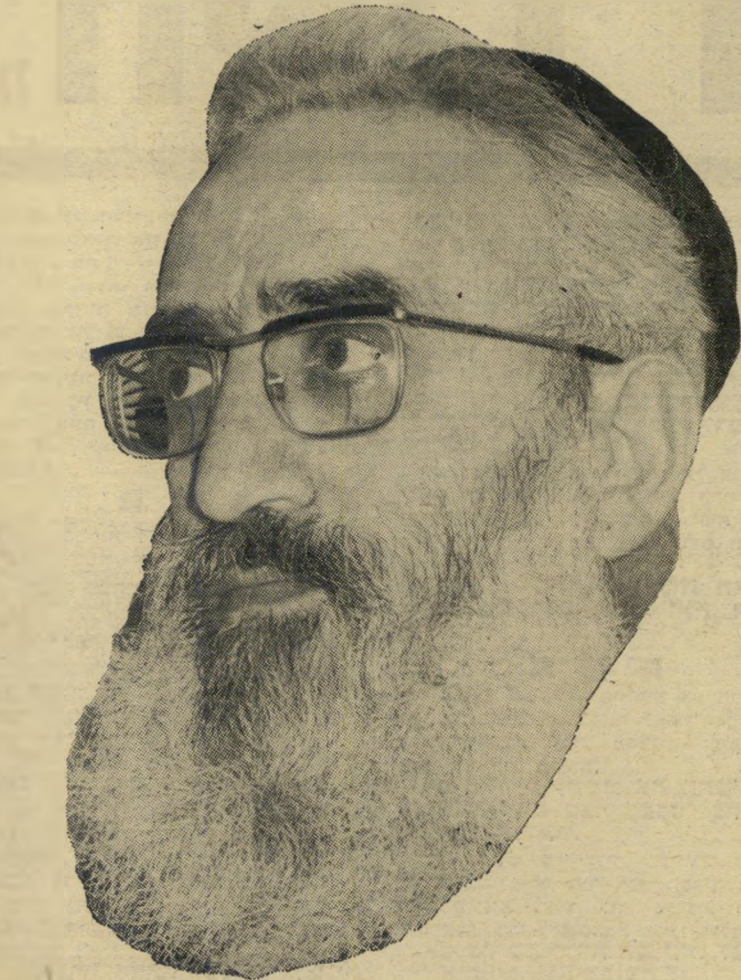
זבנג וגמדרנו!

מישפט אמיתי, היה נפסד עניידי
ביהמ"ש העליון, בצירוף ניני.

מחזיקה מעמד אף אצל שופט זומר
כבית-מישפט שלום של המדינה.
התהליך כולו, אינו קרה כבית-

כסיסמה, שנולדה בעת וכעונה
אחת באלפי בתים: "היום נפגשו
3 ממזרים: האח, האחיות והרב."
השימחה היתה אמיתית. במשך שנתיים
התרעמה המדינה כולה על גורלם של שני
ה"ממזרים", שסבלו על לא עוול בכפם,
בגלל חוקים חשוכים מלפני ימי-הביניים.
התגובה הראשונה היתה, על כן, רגש של
הקלה. גורן השיג זאת, על כן גורן הוא
גיבור. העובדה שתוך כדי כך דפק את
הרבנים הקיצוניים, הדבקים בהלכה, רק
הגבירה את השימחה בלב ציבור המוכן
תמיד לשמוח לאיד הרבנים, הכופים עליו
את הכפייה הדתית.
אולם אחרי ההתרנשות הראי-
שונה, פנה שימחתם של אנשים
נאורים. המטרה היתה טובה. אכן
האם היו גם האמצעים טובים?

ה פסוק האהוב ביותר על הרב של-
מה גורן אינו לקוח מן התלמוד, אלא
מהסלאנג בצה"ל. כה אמר, מאות פעמים,
כשהביאו בפניו בעייה: "יש לי פאטנט!"
השבוע עלה הפאטנט של הרב על כל
הפאטנטים הקודמים שלו. גם הוא נלקח
ישר ממחשני צה"ל.
הכל רמח לפשיטה של יחידה
101, בימים הטובים שבהם מדך
רביאלוף משה דיון עז צה"ל, ולידו
כיהן בקודש האלוף-הרב גורן.
המיבצע הוכן בחשאיות טוטאלית. שום
סוד לא נשמר במדינה בקפדנות כזאת,
מאז פתיחת מיבצע-סיני ב-1956.
מומנט האפתעה נוצל בצורה מזהירה.
האוייב לא ידע מה קורה לו, עד שכבר
הוכה מכה ניצחת.
במעטה של סודיות כונס בית-דין-שדה,

הרב הראשי גורן

מאח אורי אבנרי

מיבצע-המתרת של גורן גבל במהתי
לה. אולם מהתלה זו היתה חלק מהליך
מישפטי. בישראל, הרבנות היא גוף שי
פוטו, התולש על חיי כל אזרח יהודי.
אם אפשר לענות הליך זה לפי
צרכיו האינטרסנטיים של שליט או
רב, למען עניין חיובי — האם לא
יקרה הדבר מחר למען עניין
שלידי?

העיוות היה בולט לעין. כדי לטהר את
ה"ממזרים", היה צורך לכלוך את הבעל
הקודם של אמם, אברהם בורובסקי. כי
חוות-הדעת המפורסמת שלו, תיאר אותו
גורן כאנס, ביוון, סקרו, אוכלי-חזיר,
נוצרי-חשאי ומתגיייר-כוזב, שהוא גוי גמור.
כל זה — מבלי להחליף אף מילה אחת
עם בורובסקי עצמו.
השבוע קיבלו רבני-הסתר את חוות
הדעת הזאת מבלי להזמין את בורובסקי,
מבלי להקור אותו, מבלי לתת לו אפשרות
להגן על עצמו. כל זה, בשעה שכבר תלויה
ועומדת בבית-דין רבני אחר בקשתו של
בורובסקי עצמו להכיר ביהדותו.
חוות-הדעת של גורן לא היתה

שגם הוא היה חשאי, והחליט החלטה חש-
אית, השופטים, הנימוקים, הדיונים —
הכל נשמר בסוד מפני מרגליו של האוייב.
אחרי שהושג פסק-הדין, גוייסו הכוחות
— האח והאחות, הם הובאו מבתיהם כי
מיבצע סודי, חותנו בסודי-סודות.
האוייב שמע על כך בפעם הראשונה
בטלוויזיה — שהיא תשמיש-הקודש ה-
עיקרי של הרב גורן, מעין תחליף מודרני
לקודש-הקודשים.
השאלה היתה רק: מי היה, בעצם, ה-
אוייב שהיה צורך להטעות אותו? הרב
הראשון הספרדי? הרבנים האחרים? ר"י
כיום פוליטיים במהנה הרתי? או
הקרושי-ברוך-הוא עצמו?
מדוע בכלל היה צורך במיבצע זה?

אנס, בריון, אוכלי-חזיר

ב משך 24 שעות היה שלמה גורן
גיבור היום, צנחן אלוהי, חביב ה-
קהל, כימעט כמו משה דיון במטוס טבנה
או אסתר שחמורוב על המסלול במינכן,
התגובה האופיינית התבטאה